

Naar man tager Lovforslagets §§ 8 og 12 for sig, seer jeg egentlig ikke, at der i de større Byer bliver synderlig Magt tilbage for Byraadets øvrige Medlemmer. Borgmesteren er Formand i Byraadet, Formand i Magistraten, Formand i alle staaende Udvalg, og selvfølgelig bliver han i alle smaa Byer ogsaa født Formand i de mindre Udvalg, der maatte blive nedsatte i Anledning af særlige Hørv. I meget smaa Byer, som Mariager, Ebeltoft og Grenaa, vil man vanskeligt finde paa at udnævne en heel Deel borgerlige Raadmænd, saa at altsaa, naar der for saadanne Byers Vedkommende bliver Tale om Magistrat, dannes denne selvfølgelig kun af Borgmesteren; han skal have Andeel i enhver udøvende Myndighed, den være nok saa lille. Dette er efter min Overbeviisning en Ordning, der for de smaa Byer vil være aldeles utaalelig, og dersom man troer, at man paa den Maade udvikler et stærkt kommunalt Liv, tager man virkelig fejl. Kommunalt Liv udvikler man ved at give Borgerne nogen Magt i Hænde; men naar man stadig lader den Smule Indflydelse, man indrømmer Borgerne, blive indskrænket ved Borgmesterens ubegrænsede Myndighed, gjør man Folk lede og Hæde af at have Deel i en Bestyrelse, med Hensyn til hvilken de ikke have nogen som helst Magt og meget lidt Ansvar.

Jeg skal tillade mig at berøre nogle andre enkelte Puncter i Lovforslaget. I § 25 er der givet den Bestemmelse, at „ved Rigningen paa Formue og Leilighed skal i Rigningslisten anføres det Beløb, hvortil hver Skattehvers Indtægt i det forudgaaende Calenderaar af Rigningscommissionen er anslaaet“. Jeg tænker mig, at denne Bestemmelse findes i Lovforslaget for derved at give et Fingerpeg til, hvorledes Skat paa Formue og Leilighed skal liggnes. Men saaledes som Reglen er givet, kan jeg ikke forstaae Andet end, at den kun vil bevirkte Ulemper. Der er jo her ikke givet nogen anden staaende Norm end den, at Skattehversnes anslaaede Indtægter skulle angives; men naar man saaledes kun opfører Indtægten, men

derimod ikke medtager de andre Factorer, som af Rigningscommissionen ere tagne i Betragtning ved Skattens Rigning, saa giver dette naturligtvis Skatteborgerne Anledning til de mærkværdigste Misforstaaelser. To Mænd kunne saaledes f. Ex. hver for sig være anslaaede til en Indtægt af 4000 Rd., men desuagtet kan det jo meget godt som Følge af en fornøftig Rigning være Tilfældet, at den Eine er ansat til 10 Gange saa megen Skat som den Anden, paa Grund af det Hensyn, der tages til Leilighedsmomentet; men hvorledes kan da Noget udfinde af en saadan Rigningsliste, hvorvidt han er rigtigt ansat eller ikke? Menningen af denne Bestemmelse maa vel være, at Skatteborgerne ud af Rigningslisten skulle kunne see, hvorledes de ere ansatte i Forhold til andre Skattehvere, og hvorledes deres Formuesforhold ere vurdere; men dette vil jo ikke kunne sees af Rigningslisten, naar denne kun angiver Skattehvernes Indtægt til Vejledning i saa Henseende. Saaledes som Bestemmelsen nu staaer, giver den kun Anledning til Misforstaaelser og Klager, som derimod ikke vilde fremkomme, naar en saadan Bestemmelse ikke var staaet fast. — Jeg beklager — men i saa Henseende er der ikke foregaaet nogen Forandring fra det ifjor her vedtagne Forslag —, at, naar man vedtager nærværende Forslag, kan man ikke paaligne Personer Skat i andre Communer, end hvor de boe. Det er med Hensyn til de smaa Communer en Mangel, at de ikke kunne bestatte Folk, der boe udenfor samme, men have deres største Formue liggende i den, og jeg tilstaaer, at, saalænge man ikke kan faae en anden Bestemmelse staaet fast, navnlig nu, da Landcommunerne have faaet deres Kommunallov, kan jeg ikke stemme for en ny Kjøbstadcommunallov. — Der findes ogsaa mærkelige Bestemmelser i Lovudkastet angaaende Valgene. Den ærede foregaaende Taler henpegede paa Valget af Raadmænd og urgerede navnlig det Besynderlige i Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse her. Dette er nu ganske vist ogsaa meget besynderligt; men det